

הת (אשקלון) 3259-11-24 - ג'קי פרץ נ' ימ"ר לכיש - אשדוד

ה"ת (אשקלון) 3259-11-24 - ג'קי פרץ ואח' נ' ימ"ר לכיש - אשדוד ואחים שלום אשקלון
ה"ת (אשקלון) 3259-11-24

1. ג'קי פרץ

2. אבלין פרץ

נגיד

1. ימ"ר לכיש - אשדוד

2. חקירות מכס ומע"מ ת"א

בית משפט השלום באשקלון

[10.12.2024]

כבוד השופט רפאל ימיינ

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969. וכך המורה על ביטול איסור דיספויזיציה ביחס לחשבון המשותף וביטול עיקול על הפיקדון בסך 274000 ₪ ועל כספי הפנסיה "מבטחים" שמקבלת מבקשת 2.

ענינה של בקשה זו החלה בחקירה מסווגת שנוהלה ע"י ימ"ר לכיש ורשות המיסים בחשד לעבירות של הברחת טובין, קבלת שוחד, הלבנת הון ועוד. המעבר לשלב הגלי של החקירה היה ביום 24/09/2019 אז בוצעו מעצרים וניתנו צווי דיספויזיציה ועיקול במסגרתם נעצר מבקש מס' 1 ובוצעו עיקולים כאמור לעיל לצורך הבטחת מימוש חילוט הרकוש בעtid.

החשבון האמור, הוא על שם של המבקשים כאשר, מבקשת 2 היא אמו של מבקש 1. על פי הנתען הפיקדון מקורו בכספי פיצוי פרישה של מבקשת 2 שקיבלה בסיום עבודתה במלון דן במשך 40 שנה וכן כספי הפנסיה שהיא מקבלת עוד נתען בבקשתה כי בחשבון זה אין כספים אחרים מלבד האמור לעיל וחשבונות שוטפים שאוות מבקשת 2 שאין מחלוקת כי אין לה יד ורגל בביצוע העבירות עצמן ושכל הוצאות והיקולים הוטלו בשל העובדה מבקש 1 רשום בחשבון.

במסגרת בקשה זו התקבלו תגבות הצדדים ואף התקיים דיון ובהതאם לאמור בתגובה האחונה של המשיבה ולאחר בדיקתה עם סניף הבנק בו מתנהל החשבון, שוחרר החשבון לפעולות רגילה למעט הקפאת הסכום השני בחלוקת, כך שענין ביטול הצווי לדיספויזיציה כבר בא על פתרונו.

סלע המחלוקת שנוצר בין הצדדים, הוא סכום הכספי שモחזק בידי המשפטיה. גם לגביו נטען בתגובהה האחורונה של המשפטיה כי לשם הצורך לאZN בין האינטראסים השונים ולאחר בדיקה נוספת נשפט ישנה הסכמה של המשפטיה להחזיר מותן הסכום שנטפס סך של 123,555 LN, בהנחה שנית לשיר אותו למשבה ולהשאיר סכום של 150,000 LN תחת ידיה לצורך בקשה החילוט העתידי. יתר על כן, לאחר מיפוי הסכום, ככל הנראה בבחינת מקורות קבלת הכספי, הסכמה המשפטיה להחזיר סכום נוסף, כך שהסכום בו היא דורשת עתה להחזיר לצורך בקשה החילוט העתידי, הוא 90,000 LN בלבד, שלא כוללם נטען כי בידיה להמציא תימוכין כי מדובר בסכום נגוע.

לפיכך, החלטה זו, שתמזהה אף לגבי הסכום האמור, 90,000 LN, שכן בית המשפט יצא מtower ההנחה כי לגבי שאר הסכום האמור ישנה הסכמה להחזירתו לידי המבוקשים.

טענות הצדדים

בקצירת האומר, טען ב"כ המבוקשים כי הכספיים האמורים שהופקדו בחשבון אינם קשורים לביצוע עבריה כלשהיא, אלא הם כספים שנייתנו לבקשת 2 בגין עובודתם וכיספי פנסיה. לטעמו, גם אם עולה טענה כי על פי חוק איסור הלבנתה הוועדת, העיקרונות הקובע כי גם כספים "נק"ם" שהתרverbבו עם כספים "מלוקלים" הופכים להיות נגועים ומטרה לחילוט, עדין אין לפעול ללא הבחנה שיש מקום לבחון את מקור הכספיים, כדי לא לפגוע בזכויות קנייניות שלא בצדך.

שםvr כר, אף הפנה לפסיקה רלוונטית.

מאידך ב"כ המשפטיה טען, כי העקרונות המנחים של הפטיקה, שנעודו כדי להילחם בהלבנתה הוועדת, מווים כי במקרה בו עורבו כספים ממשקורים בפעולות לגיטימות עם כספים "מלוקלים", באופן שהתמזגו זה זהה, לא ניתן להפריד ביניהם והכל ייחשב כסף שהושג בצורה לא כשרה. גם ב"כ המשפטיה הפנה לפסיקה הרלוונטית לעניין.

דין ומסקנות

למעשה שני הצדדים הפנו למעשה, לע"פ 2333/07 תנער נ' מדינת ישראל (12.07.2010) שהניח אתaben הרואה בעניין החילוט, בקביעתו:

"לענין הטענה כי חלק ניכר מן הכספיים שחולטו הינם שכר עבודה וכיספי פיצויים הש"יכים לרعيיתו של שחר ולא היה מקום לחלתם. ראוי לאמצץ את הגישה האמריקאית לטור שיטתנו. משעה שסקומי כסף ממשקורים בעבירה והם מהווים רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) חוק איסור הלבנתה הוועדת "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, ממשקורים בפעולות לגיטימות, ונטמעו זה זהה והתמזגו זה לטור זה, כפי שAIRU עניינו של שחר, לא ניתן עוד לבחין בין הכספי "הנק"י והכספי "המלוקל" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכספי - כלו - מהוות "רכוש אסור" אשר ניתן לחלתו. ודוק -

הימצאותם של סכומי כסף ממשקירות חוקיים ובلتוי חוקים תחת אכלה של חשבון בנק אחד אינה מהוות כשלעצמה "עורבבו" המאפשר חילוט ללא הבחנה בין סכומי הכספי השונים."

לאמר, מי שהציג כספים בעבירה ועתה רוצה להבריחם ולשםvr כר, הוא מפקידם בחשבון תמים בו ישנים כספים אחרים כדי להעלים את ה"כתמים" שדבקו בהם ולהליבנים, לא רק שלא הלבין אותם אלא אף "לכלר" את הכספיים ההשקרים שהפקיד ועתה כל הכספיים יכולים לעמוד לחילוט.

דא עקא, שבית המשפט עצמו באותה נשימה מסיג את הדברים ואומר שעצם הממצאות הכספיים בחשבון אחד אינו מהווע ערבות שמאפשר חילוט ללא הבחנה ולכן, לשם כך, יש צורך לבדוק את המקורות מהם התקבלו הכספיים. בענייננו, מדובר בשני מבקשים האחד, לו מיחסות עבירות פליליות כבודת משקל הכללות עבירות על איסור הלבנתה הון והשנייה, אמו, שאין מחלוקת כי לא לקחה חלק במעשה הפלילי.

נראה כי על פניו, צירופו של מבקש 1 לחשבון של מבקש 2, אינו בכדי, והייתה לכך סיבה. אולם, לא ניתן להתעלם מהעובדת שכיספי מבקשת 2, מופקדים בחשבון בצורה קבועה על ידי גופים מסוימים כגון: ביטוח לאומי, קרן פנסיה ועוד שמאפשרים מעקב מסודר על החשבון ובכך שומרים שכיספים אילו לא יתערבבו עם השאר.

לטעמי, ההוכחה לכך, היא עצם הודעת המבקשת כי היא בעצם ביצעה ניתוח לחשבון של המבקשים ויכלה בשל כך, לאחר מכן לנתר כספים ולהוציא אותם ממעגל ה"לכלוך", כפי שפורט בפתח החלטה זו. גם ביחס לסכום שנשאר מכלל הכספיים אותו היא מבקשת להשאיר בידה, נטען כי בידיה היכולת להוציא ולהוציא סימוכין כי מדובר בכך נכון. כאמור, הכספיים שמקבלת המבקשת 2 מקרן הפנסיה או מבתו לאומי, מאפשרים לה לנצל משך בית באופן שוטף ותפישתם שמנע ממנה את האפשרות לחיות וככל שיש כאלה יש לאפשר את חזרתם לידי המבקשת 2.

ברור, כי שאלת ה啻לוות תידון במסגרת התקיק העיקרי ואין כאן מקום לדון בכך ולכן נראה בעיני כי לאחר שהמשיבה עשתה את הבירור המתבקש והעמידה את דרישתה על סך 90,000 ₪ בלבד, יש לראות בכך איזון ראוי ומידתי [בע"פ 7493/17 נתן פורמן נ' מדינת ישראל (22.11.2017)].
סבירו של דבר, הבקשה מתකבלת באופן חלקי, כך סך 90,000 ₪ לגבייהם ישנה טענה כי מדובר בכספיים לא כשרים או למצוער, כספים שהתלכו, ישארו בידי המשיבה. שאר הכספיים כפי שהוזכר לעיל ידה, ישבו לידי המבקשים.
ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.